

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/261/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3816211351
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3816211351.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudcov Mgr. Ivana Kubínyho a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu F. O. a R. republika, s.r.o., A.: XXX XX XXX, so sídlom P. F., O. C., proti žalovanému: M. O., zastúpeného J. & J., s.r.o., A.: XX XXX XXX, so sídlom B. č. XX, L., o zaplatenie 9537,63 eur s príslušenstvom na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 28. júna 2017 č. k. 13Csp/36/2016 - 102, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu vo výrokoch I. a III. p o t v r d z u j e .

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému zaplatiť žalobcovi sumu 2494 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne zo sumy 2494 eur od 26.06.2014 do zaplatenia v splátkach po 80 eur mesačne, ktoré je žalovaný povinný platiť žalobcovi do 25. dňa toho ktorého mesiaca s účinnosťou od mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť až do úplného zaplatenia s tým, že nezaplatením jednej splátky riadne a včas sa stane splatný celý dlh. Vo zvyšku žalobu žalobcu zamietol. Rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 47,7%. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že právny predchodca žalobcu uzavrel so žalovaným zmluvu o splátkovom úvere, ktorou R. poskytla žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 5.990 eur za dohodnutých podmienok. Svojou povahou išlo o zmluvu o úvere podľa § 497 a nasl. ustanovení Obchodného zákonníka, avšak vzhľadom na postavenie žalovaného ako spotrebiteľa dopadá na predmetnú zmluvu aj právna úprava zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa názoru súdu sú dané dôvody pre záver, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b) citovaného zákona). Žalobca podal žalobu na súd dňa 30.08.2016. Nárok žalobcu sa premlčuje podľa § 101 Občianskeho zákonníka vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe s tým, že v zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Z uvedeného dôvodu sú premlčané všetky splátky, ktorých splatnosť nastala pred 30.08.2013. Nepremľčané zostali splátky splatné odo dňa 22.09.2013 každá vo výške 133,43 eura a splátka, ktorá by bola splatná dňa 22.03.2015 vo výške 92,26 eura, t. j. celkom zostala nepremľčaná suma 2494 eur. V zmysle uvedeného je žaloba žalobcu dôvodná len v časti o zaplatenie istiny v sume 2494 eur a vo zvyšku je žaloba nedôvodná z dôvodu bezúročnosti a bez poplatkovosti zmluvy o splátkovom úvere a z dôvodu čiastočného premlčania uplatneného nároku. Splatnosť splátok splatných v období od 22.06.2014 do 22.03.2015 nastala v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru podľa čl. 7.6.1 VOP dňa 04.06.2014. Na záver súd dodal, že žalobca riadne preukázal splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky zo R. ako banky na žalobcu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, nakoľko právny predchodca žalobcu pred vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle čl. 7.6.1 VOP a § 565 OZ vyzval žalovaného na úhradu omeškaných splátok a zároveň ho upozornil na možnosť zosplatenia

úveru v prípade, ak omeškané splátky do 15 dní nezaplatí. Výzvu právny predchodca žalobcu doručoval žalovanému na adresu uvedenú v predmetnej zmluve dňa 14.05.2014 s tým, že sa zásielka vrátila právnenému predchodcovi žalobcu

s poznámkou adresát neznámy. Žalovaný veriteľovi zmenu adresy nenahlásil, a preto sa zásielka považuje v zmysle VOP predmetnej zmluvy za riadne doručeníu podľa čl. 10.3 VOP nasledujúci deň po odoslaní. Následne listom zo dňa 05.06.2014 vyhlásil právny predchodca žalobcu v súlade s čl. 7.6.1 VOP a § 565 Občianskeho zákonníka mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 04.06.2014, nakoľko žalovaný v lehote 15 dní omeškané splátky aj napriek výzve neuhradil. Súd považuje mimoriadne zosplatenie úveru za platné v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka. Pohľadávku právny predchodca žalobcu postúpil na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávky č. 1487/2014/CE zo dňa 29.10.2014 t. j. 147 dní po vyhlásení mimoriadnej splatnosti a 129 dní po uplynutí dodatočnej lehoty na splatenie úveru po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Vzhľadom na uvedené dospel k záveru, že právny predchodca žalobcu platne postúpil pohľadávku voči žalovanému na žalobcu, keďže k postúpeniu pohľadávky došlo v súlade s ustanovením § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona o bankách. Z uvedeného dôvodu, keďže sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, je žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi len rozdiel medzi sumou poskytnutého úveru 5990 eur a sumou zaplatených splátok v celkovej výške 667,15 eur a premičaných splátok v sume 2828,85 eur, t.j. sumu 2494 eur. V tejto časti bola žaloba žalobcu dôvodná, preto jej súd vyhovel. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a III. podal žalovaný včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že žalobu v napadnutom rozsahu zamietne. Namietal nesprávne právne posúdenie vecí súdom prvej inštancie a nedostatočne zistený skutkový stav. Uviedol, že žalobca na preukázanie doručenia Výzvy a Ohlásenia o mimoriadnej splatnosti úveru doložil poštové doručienky zo dňa 09.06.2014 a zo dňa 16.05.2014. Z jednotlivých doručeníek nie je možné s určitosťou zistiť obsah doručenia, nakoľko na poštových doručeničkách nie je označený obsah. Absentuje doručenie oznámenia o postúpení pohľadávky, čo má za následok nesplnenie povinnosti platného postúpenia pohľadávky. Zo žalobcom predložených listín a z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že právny predchodca žalobcu žalovanému nezaslal oznámenie o postúpení pohľadávky, čím si nesplnil svoju povinnosť v zmysle ust. § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Súd vykonaným dokazovaním dospel k záveru, že celý dlh žalovaného titulom úveru je splatný na základe vyhlásenia mimoriadnej splatnosti zo dňa 05.06.2014. Žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré zosplatenie umožňujú v prípade omeškania s platením splátky dlhšie ako 10 dní. Toto dojednanie však nekorešponduje so sprísnenou zákonnou úpravou pri zosplatení dlhu zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka vyžaduje omeškania spotrebiteľa aspoň 3 mesiace a dodávateľovi umožňuje k zosplateniu pristúpiť len, ak spotrebiteľ bol o tejto možnosti upozornený v lehote nie kratšej ako 15 dní. Úver je naďalej splatný v splátkach dohodnutých v zmluve a jeho konečná splatnosť nastane až 22.06.2018. Preto žalobca nadobudol od banky pohľadávku nezosplatenú. Keďže žalobca nadobudol pohľadávku, ktorá nebola ešte splatná, nemohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky. Je toho názoru, že žalobca v konaní nepreukázal preskúmateľným, resp. hodnoverným spôsobom výšku dlžnej sumy žalovaného, nakoľko nepredložil jednak prehľad o úhradách, ktoré žalovaný splácal na úhradu ich úveru a jednak nepredložil kartu klienta, ani históriu úveru, z ktorých by bolo možné zistiť, ktoré dohodnuté splátky žalovaný uhradil, a ktoré naopak v dohodnutých termínoch právnenému predchodcovi žalobcu a žalobcovi neuhradil. Zo strany žalobcu teda ide o hypotetické ničím nepredložené tvrdenia, pretože ako strana, ktorá má dôkazné bremeno na preukázanie uplatneného nároku nepreukázala, či a akú výšku úveru splatil žalovaný do 05.06.2014, tiež po 05.06.2014 a akým spôsobom dospel k záveru, že k 05.06.2014 nebol uhradený úver vo výške 8.884,30 Eur. Príloha č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávky z 29.10.2014 nie je v žiadnom prípade dôkazom, ktorý by preukazoval opodstatnenosť nároku žalobcu voči žalovanému, čo do dôvodu a výšky. Z uvedených dôvodov nie je ani možné, so zreteľom na vznesenú námietku premičania žalovaných zistiť, či a akú výšku úveru splatili do 05.06.2014 a po 05.06.2014. Domnieva sa, že banka nemôže postúpiť pohľadávku, ktorá nie je splatná. Z prvej vety ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto (rozumej záväzku v omeškaní) peňažnému záväzku. Zákonodarca mal na mysli oprávnenie banky postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne po stanovenú dobu napriek písomnej výzve banky v omeškaní. Je potrebné poukázať na to, že banka má právo postúpiť aj pohľadávku z celého úverového vzťahu. Splatnými sa do tejto doby mohli stať len jednotlivé splátky úveru, so zaplatením ktorých bol žalovaný v omeškaní. Domnieva sa, že v žalobe absentuje aktívna vecná legitímácia žalobcu, ako aj

skutočnosť, že žalobca nepreukázal hodnoverným spôsobom určitosť nároku a z toho dôvodu mal súd prvej inštancie žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

3. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

4. K námietke žalovaného o nedostatočnom preukázaní doručenia Výzvy zo dňa 13.05.2014 a Ohlásenia o mimoriadnej splatnosti úveru zo dňa 05.06.2014, odvolací súd poukazuje na doručky zo dňa 09.06.2014 a zo dňa 16.05.2014 nachádzajúce sa v spise, z ktorých vyplýva, že v dňoch 05.06.2014 a 14.05.2014 boli na pošte podané právnym predchodcom žalobcu zásielky na doručenie žalovanému. Dátumy podania poštových zásielok sa zhodujú resp. korešpondujú s dňom vyhotovenia dotknutých písomností. Preto niet rozumného dôvodu domnievať sa, že obsahom zásielok daných na poštovú prepravu boli iné písomnosti. Svoje tvrdenie o takejto skutočnosti je napokon žalovaný povinný v zmysle procesných pravidiel preukázať, čo nevykonal. Žalovaný pred súdom prvej inštancie nepoprel doručovanie zásielok, pojednávani nariadených vo veci sa osobne nezúčastnil, vo veci nevypovedal a nevyjadril sa k vykonaným dôkazom poštovými doručenkami. Odvolací súd upriamuje pozornosť aj skutočnosť zrejmu zo spisu, že žalovaný na adrese označenej v úverovej zmluve nepreberal ani zásielky súdu.

5. K námietke žalovaného, že právny predchodca žalobcu mu nezaslal oznámenie o postúpení pohľadávky, z čoho odvodzuje neplatnosť postúpenia pohľadávky, odvolací súd poukazuje na listinné dôkazy Oznámenie právneho predchodcu žalobcu o postúpení pohľadávky podľa § 526 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 11.11.2014 (č.l.22), na Oznámenie o postúpení pohľadávky z č.l. 25, ktorou žalobca oznamoval žalovanému postúpenie pohľadávky R. a výšku dlhu k 29.10.2014 a na predžalobnú výzvu žalobcu zo dňa 18.07.2016 spolu s podacím hárkom preukazujúcim odoslanie tejto písomnosti na adresu žalovaného, ktorú uviedol v úverovej zmluve a v ktorej oznamoval postúpenie pohľadávky. Bremeno tvrdenia ohľadom svojej aktívnej legitímácie žalobca uniesol, keď v žalobe tvrdil, že došlo k oznámeniu o postúpení pohľadávky. Konajúci súd nemôže urobiť sporným to, že žalobu spolu s prílohami doručil žalovanému a nesporne najneskôr týmto okamihom je voči žalovanému účinný aj hmotnoprávny úkon Oznámenie o postúpení pohľadávky, ktoré je prílohou žaloby. Pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia, v danom prípade v čase vyhlásenia rozsudku už bolo žalovanému nepochybné oznámené postúpenie pohľadávky postupcom resp. preukázané postupníkom.

6. K námietke o rozpornosti bodu 7.6.1. písm. a) Všeobecných zmluvných podmienok, ktoré zosplatenie umožňujú v prípade omeškania s platením splátky dlhšie ako 10 dní, s úpravou § 53 ods. 9 O Občianskeho zákonníka, ktorá vyžaduje omeškanie spotrebiteľa aspoň 3 mesiace, odvolací súd odkazuje na listinný dôkaz predložený spolu so žalobou, a to namietané Všeobecné obchodné podmienky str. 26 (č.l. 15), kde sa v bode 7.6.1 písm. a) uvádza cit.: , ak je klient v omeškaní so splatením splátky úveru, ktoré trvá viac ako 3 mesiace... Námietka žalovaného je preto bez ďalšieho nepodložená.

7. Keďže od tejto skutočnosti žalovaný odvodzoval ďalšie námietky a síce, že žalobca nadobudol od banky pohľadávku nezosplatenú, a tým nemohlo dôjsť ani k platnému postúpeniu pohľadávky, sú aj uvedené závery žalovaného bez právnej relevancie a nedôvodné. Preto z dôvodu nadbytočnosti sa nimi odvolací súd podrobnejšie nezoberal.

8. K námietke žalovaného, že žalobca nepredložil kartu klienta, ani históriu úveru, z ktorých by bolo možné zistiť, ktoré dohodnuté splátky žalovaný uhradil, a ktoré naopak neuhradil, odvolací súd odkazuje na listinný dôkaz- výpis z účtu predložený žalobcom spolu so žalobou nachádzajúci sa na čl. 16 a nasl. spisu s popísaným stavom úverových transakcií.

9. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie potom nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

10. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

11. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

13. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, a preto mu v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplynuli žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovaného v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že mu náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

13. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).